

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 9/2005**vastgesteld door de Raad op 29 november 2004**

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van voorschriften inzake ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten en tot wijziging van Richtlijn 92/42/EEG van de Raad en de Richtlijnen 96/57/EG en 2000/55/EG van het Europees Parlement en de Raad

(2005/C 38 E/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verschillen tussen de door de lidstaten goedgekeurde wetten en bestuursrechtelijke maatregelen betreffende het ecologische ontwerp van energieverbruikende producten kunnen in de Gemeenschap handelsbelemmeringen doen ontstaan en de concurrentie verstoren en aldus een direct effect op de totstandbrenging en de werking van de interne markt hebben. De harmonisatie van de nationale wetten is het enige middel om dergelijke handelsbelemmeringen en oneerlijke concurrentie te voorkomen.
- (2) Energieverbruikende producten („evp's”) nemen een groot deel van het verbruik van natuurlijke hulpbronnen en energie in de Gemeenschap voor hun rekening. Daarnaast hebben zij nog enkele andere belangrijke milieueffecten. Bij de grote meerderheid van op de communautaire markt beschikbare productcategorieën kunnen milieueffecten van zeer uiteenlopende omvang worden waargenomen, hoewel zij vergelijkbare functionele prestaties leveren. Met het oog op duurzame ontwikkeling moet de voortdurende verbetering van het algemene milieueffect van die producten worden aangemoedigd, vooral door de voornaamste oorzaken van negatieve milieueffecten op te sporen en overdracht van verontreiniging tegen te gaan, wanneer dit niet leidt tot buitensporige kosten.

- (3) Ecologisch productontwerp is een essentieel element van de communautaire strategie inzake geïntegreerd productbeleid. Het betreft een preventieve aanpak die erop gericht is de milieuprestaties van producten te optimaliseren en tegelijk hun functionele kenmerken te behouden, en die reële nieuwe kansen schept voor fabrikanten, consumenten en de samenleving in haar geheel.
- (4) De verbetering van de energie-efficiëntie — met als een van de beschikbare opties een efficiënter eindgebruik van elektriciteit — wordt beschouwd als een substantiële bijdrage tot het verwezenlijken van de doelstellingen van de Gemeenschap inzake broeikasgasemissies. De vraag naar elektriciteit is de snelst groeiende categorie van eindgebruik van energie en zal, indien er geen beleidsmaatregelen worden genomen om deze trend tegen te gaan, naar verwachting in de komende 20 tot 30 jaar verder toenemen. Een aanzienlijke reductie van het energieverbruik zoals die is voorgesteld in het door de Commissie bekendgemaakte Europees programma inzake klimaatverandering is mogelijk. Klimaatverandering is een van de prioriteiten van het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap zoals opgenomen in Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾. Energiebesparing is de meest kostenefficiënte manier om de continuïteit van de voorziening te verbeteren en de afhankelijkheid van invoer te reduceren. Derhalve moeten met betrekking tot de vraagzijde substantiële maatregelen en doelstellingen worden vastgesteld.
- (5) Er moeten maatregelen worden genomen in de ontwerp-fase van het energieverbruikende product, aangezien de tijdens de levenscyclus van een product ontstane verontreiniging en het merendeel van de milieukosten in die fase worden gegenereerd.
- (6) Er moet een samenhangend kader voor de toepassing van communautaire eisen inzake ecologisch ontwerp voor evp's tot stand worden gebracht teneinde het vrije verkeer van de producten die aan de eisen voldoen, te garanderen en hun algemene milieueffect te verbeteren. Bij dergelijke communautaire eisen moeten de beginselen inzake eerlijke concurrentie en internationale handel in acht worden genomen.
- (7) De eisen inzake ecologisch ontwerp moeten worden vastgesteld met inachtneming van de doelstellingen en prioriteiten van het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap, waaronder in voorkomend geval de van toepassing zijnde doelstellingen van de betreffende thematische strategieën van dat programma.

⁽¹⁾ PB C 112 van 30.4.2004, blz. 25.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 20 april 2004 (PB C 104 E van 30.4.2004), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 29 november 2004 en standpunt van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

- (8) Met deze richtlijn wordt ernaar gestreefd een hoog milieubeschermingsniveau te verwezenlijken door het potentiële milieueffect voor evp's te verminderen, waarvan uiteindelijk de consumenten en andere eindgebruikers profijt zullen trekken. Duurzame ontwikkeling vereist ook dat naar behoren rekening wordt gehouden met het gezondheids- en het sociale en het economische effect van de voorgenomen maatregelen. De verbetering van het energierendement van producten draagt bij tot de zekerheid van de energievoorziening, die een voorwaarde is voor een gezonde economische activiteit en bijgevolg voor duurzame ontwikkeling.
- (9) Om met ontwerpverbetering maximale milieuvoordelen te kunnen behalen kan het nodig zijn consumenten te informeren omtrent de milieueigenschappen en de milieuprestaties van energieverbruikende producten en hen van advies te dienen over manieren om op een milieuvriendelijke manier met deze producten om te gaan.
- (10) De in het Groenboek geïntegreerd productbeleid beschreven aanpak, die een belangrijk innovatief element is van het zesde milieuoactieprogramma van de Europese Gemeenschap, heeft tot doel de milieueffecten van producten gedurende hun gehele levenscyclus te verminderen. Indien er in het ontwerp stadium rekening mee wordt gehouden, biedt het milieueffect van een product gedurende de gehele levenscyclus grote mogelijkheden om de bescherming van het milieu op kosteneffectieve wijze te bevorderen. Er moet worden gezorgd voor de nodige flexibiliteit om die factoren in het productontwerp te integreren en tegelijkertijd rekening te houden met technische, functionele en economische overwegingen.
- (11) Hoewel een brede visie op het milieuprestatieconcept wenselijk is, moet, in afwachting van de aanneming van het werkprogramma, beperking van broeikasgasemissies door verbetering van de energie-efficiëntie als een prioritaire milieudoelstelling worden aangemerkt.
- (12) Het kan noodzakelijk en gerechtvaardigd zijn specifieke gekwantificeerde eisen inzake ecologisch ontwerp vast te stellen voor sommige producten of milieuaspecten daarvan, teneinde ervoor te zorgen dat hun milieueffect tot een minimum wordt beperkt. Gelet op de dringende noodzaak bij te dragen tot het nakomen van de in het kader van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) aangegane verbintenissen en onverminderd de in deze richtlijn voorgestane geïntegreerde aanpak, dient tot op zekere hoogte voorrang te worden gegeven aan maatregelen die tegen geringe kosten in hoge mate kunnen bijdragen tot de reductie van broeikasgasemissies. Dergelijke maatregelen kunnen ook bijdragen tot het duurzaam gebruik van hulpbronnen en een belangrijke bijdrage leveren tot het tienjarenkader van programma's inzake duurzame productie en consumptie, dat op de Wereldtop over duurzame ontwikkeling in september 2002 in Johannesburg is overeengekomen.
- (13) Het niveau van de eisen inzake ecologisch ontwerp moet normaliter worden vastgesteld op basis van technische, economische en ecologische analyses. Door flexibiliteit in de methode voor het vaststellen van het niveau van de eisen kan een snelle verbetering van milieuprestaties worden bevorderd. De belanghebbende partijen moeten worden geraadpleegd en actief aan deze analyse meewerken. Voordat bindende maatregelen wordt vastgesteld, moeten de betrokken partijen naar behoren worden geraadpleegd. Een dergelijke raadpleging kan aan het licht brengen dat een geleidelijke invoering nodig is of dat overgangmaatregelen noodzakelijk zijn. De invoering van tussentijdse streefdoelen vergroot de voorspelbaarheid van het beleid, maakt de aanpassing van de productontwikkelingscyclus mogelijk en maakt het voor de belanghebbenden gemakkelijker om op lange termijn te plannen.
- (14) Er moet prioriteit worden verleend aan alternatieve wijzen van aanpak zoals zelfregulering door de industrie wanneer de beleidsdoelstellingen met zulke maatregelen sneller of goedkoper kunnen worden bereikt dan met bindende voorschriften. Wetgevingsmaatregelen kunnen nodig zijn wanneer de marktkrachten niet in de goede richting of niet snel genoeg evolueren.
- (15) Met zelfregulerende maatregelen, met inbegrip van vrijwillige overeenkomsten zoals unilaterale verbintenissen van de industrie, is snelle vooruitgang mogelijk wegens de snelle en kostenefficiënte uitvoering, en wordt een soepele en gerichte aanpassing aan technologische keuzemogelijkheden en marktgevoeligheden mogelijk gemaakt.
- (16) Hoofdstuk 6 van de mededeling van de Commissie over „Milieuconvenanten op het niveau van de Gemeenschap binnen het kader van het actieplan inzake de vereenvoudiging en verbetering van de regelgeving” kan een goede leidraad zijn bij de beoordeling van zelfregulering door de industrie in het kader van deze richtlijn.
- (17) Deze richtlijn is tevens bedoeld om te bevorderen dat het ecologisch ontwerpen ingang vindt in kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) en bij zeer kleine bedrijven. Die acceptatie kan worden bevorderd indien informatie over de duurzaamheid van hun producten op ruime schaal beschikbaar en gemakkelijk toegankelijk is.
- (18) Evp's die voldoen aan de in uitvoeringsmaatregelen bij deze richtlijn vastgestelde eisen inzake ecologisch ontwerp, moeten voorzien zijn van de „CE”-markering en bijbehorende informatie om op de interne markt te kunnen worden gebracht en aan het vrije verkeer te kunnen deelnemen. Rigoureuze handhaving van de uitvoeringsmaatregelen is noodzakelijk om de gevolgen van de gereguleerde evp's voor het milieu te beperken en eerlijke concurrentie te kunnen garanderen.
- (19) Wanneer de Commissie uitvoeringsmaatregelen en het werkplan opstelt, dient zij overleg te plegen met de vertegenwoordigers van de lidstaten en met de verschillende belanghebbende partijen van de productgroep, zoals het bedrijfsleven, met inbegrip van KMO's en de ambachtelijke industrie, vakbonden, handelaars, kleinhandelaars, importeurs, milieuorganisaties en consumentenorganisaties.

- (20) Bij het opstellen van een uitvoeringsmaatregel houdt de Commissie terdege rekening met de bestaande nationale milieuwetgeving, met name betreffende toxische stoffen, waarvan de lidstaten vinden dat die moet worden gehandhaafd; bestaande, gerechtvaardigde beschermingsniveaus in de lidstaten worden niet verlaagd.
- (21) Er moet rekening worden gehouden met de voor gebruik in richtlijnen inzake technische harmonisatie bedoelde modules en voorschriften die zijn vastgesteld bij Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming⁽¹⁾.
- (22) De toezichtautoriteiten moeten informatie uitwisselen over de binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn voorgenomen maatregelen teneinde het markttoezicht te verbeteren. Bij deze samenwerking moet zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van elektronische communicatiemiddelen en de hierop betrekking hebbende communautaire programma's. De uitwisseling van informatie over de tijdens de levenscyclus geleverde milieuprestaties en over de resultaten van de toegepaste ontwerp oplossingen moet worden vergemakkelijkt. De verzameling en de verspreiding van de kennis die de fabrikanten op het gebied van ecologisch ontwerp opdoen, is een van de essentiële voordelen van de richtlijn.
- (23) Het kan zinvol zijn om begeleidende maatregelen te overwegen voor de opleiding in en informatie over ecologisch ontwerpen voor kleine en middelgrote ondernemingen.
- (24) Het is in het belang van de werking van de interne markt dat kan worden beschikt over op communautair niveau geharmoniseerde normen. Zodra de verwijzing naar een dergelijke norm in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is bekendgemaakt, moet de inachtneming ervan een vermoeden van overeenstemming met de overeenkomstige eisen van de op basis van deze richtlijn goedgekeurde uitvoeringsmaatregel doen ontstaan, hoewel ook andere middelen voor het aantonen van deze overeenstemming moeten worden toegestaan.
- (25) Een van de belangrijkste functies van geharmoniseerde normen moet zijn, fabrikanten te helpen bij de toepassing van de uitvoeringsmaatregelen die uit hoofde van deze richtlijn zijn aangenomen. Die normen kunnen een essentiële rol spelen bij het vaststellen van meet- en testmethoden. In het geval van de generieke voorschriften inzake ecologisch ontwerp kunnen geharmoniseerde normen een belangrijke rol spelen als richtsnoer voor de fabrikanten om het ecologische profiel van hun product op te stellen overeenkomstig het bepaalde in de toepasselijke uitvoeringsmaatregel. In deze normen moet duidelijk het verband worden aangegeven tussen hun bepalingen en de voorschriften waaraan moet worden voldaan. Het doel van geharmoniseerde normen is niet het vaststellen van grenswaarden voor milieuaspecten.
- (26) Het is nuttig dat in de in deze richtlijn gebruikte definities wordt verwezen naar toepasselijke internationale normen zoals ISO 14040.
- (27) Deze richtlijn is in overeenstemming met bepaalde beginselen voor de tenuitvoerlegging van de nieuwe aanpak zoals beschreven in de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie⁽²⁾ en van de verwijzingen naar geharmoniseerde Europese normen. De resolutie van de Raad van 28 oktober 1999 betreffende de rol van de normalisatie in Europa⁽³⁾ bevatte de aanbeveling dat de Commissie zou onderzoeken of het beginsel van de nieuwe aanpak tot nog niet bestreken sectoren kon worden uitgebreid, als middel om de wetgeving te verbeteren en te vereenvoudigen waar dit mogelijk is.
- (28) Deze richtlijn is complementair met bestaande communautaire instrumenten zoals Richtlijn 92/75/EEG van de Raad van 22 september 1992 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van huishoudelijke apparaten⁽⁴⁾, Verordening (EG) nr. 1980/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 inzake een herzien communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren⁽⁵⁾, Verordening (EG) nr. 2422/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 betreffende een communautair energie-efficiëntie-etiketteringsprogramma voor kantoorapparatuur⁽⁶⁾, Richtlijn 2002/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur⁽⁷⁾, Richtlijn 2002/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur⁽⁸⁾ en Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de beperking van het op de markt brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten⁽⁹⁾. De synergieën tussen deze richtlijn en de bestaande communautaire instrumenten moeten bijdragen tot de verhoging van hun respectieve effect en tot de formulering van coherente, door de fabrikanten toe te passen eisen.
- (29) Aangezien Richtlijn 92/42/EEG van de Raad van 21 mei 1992 betreffende de rendementseisen voor nieuwe olie- en gasgestookte centrale verwarmingsketels⁽¹⁰⁾, Richtlijn 96/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van

⁽²⁾ PB C 136 van 4.6.1985, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 141 van 19.5.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 297 van 13.10.1992, blz. 16. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 237 van 21.9.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 332 van 15.12.2001, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 37 van 13.2.2003, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/108/EG (PB L 345 van 31.12.2003, blz. 106).

⁽⁸⁾ PB L 37 van 13.2.2003, blz. 19.

⁽⁹⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/98/EG van de Commissie (PB L 305 van 1.10.2004, blz. 63).

⁽¹⁰⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 17. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 52 van 21.2.2004, blz. 50).

⁽¹⁾ PB L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

- 3 september 1996 betreffende normen voor de energie-efficiëntie van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan⁽¹⁾ en Richtlijn 2000/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 inzake de energierendementseisen voor voorschakelapparaten voor fluorescentielampen⁽²⁾ reeds bepalingen bevatten voor de herziening van de energierendementseisen, moeten zij in dit kader worden geïntegreerd.
- (30) Richtlijn 92/42/EEG voorziet in een beoordelingssysteem door middel van sterren, dat bedoeld is om de energieprestaties van centraleverwarmingssystemen te bepalen. Aangezien de lidstaten en de industrie het ermee eens zijn dat het beoordelingssysteem met sterren niet het verwachte resultaat heeft opgeleverd, moet Richtlijn 92/42/EEG dienovereenkomstig worden gewijzigd om efficiëntere regelingen mogelijk te maken.
- (31) De eisen vastgesteld in Richtlijn 78/170/EEG van de Raad van 13 februari 1978 betreffende het rendement van verwarmingstoestellen die gebruikt worden voor de verwarming van ruimten en voor de productie van warm water in nieuwe of bestaande niet-industriële gebouwen, alsmede betreffende de isolatie van netten voor de distributie van warmte en van warm water voor huishoudelijke doeleinden in nieuwe niet-industriële gebouwen⁽³⁾ zijn vervangen door bepalingen van Richtlijn 92/42/EEG, Richtlijn 90/396/EEG van de Raad van 29 juni 1990 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake gastoestellen⁽⁴⁾ en Richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen⁽⁵⁾. Richtlijn 78/170/EEG moet derhalve worden ingetrokken.
- (32) In Richtlijn 86/594/EEG van de Raad van 1 december 1986 betreffende het door huishoudelijke apparaten voortgebrachte luchtgeluid⁽⁶⁾, worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de lidstaten het publiceren van informatie over het door dergelijke apparaten voortgebrachte geluid verplicht kunnen stellen, en wordt een procedure voor het vaststellen van het geluidsniveau omschreven. Met het oog op harmonisatie moeten geluidsemissies in een geïntegreerde beoordeling van de milieuprestaties worden opgenomen. Aangezien deze richtlijn in een dergelijke geïntegreerde aanpak voorziet, moet Richtlijn 86/594/EEG worden ingetrokken.
- (33) De nodige maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn moeten worden goedgekeurd overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁷⁾.
- (34) De lidstaten moeten de sancties bepalen die moeten worden toegepast in geval van inbreuk op de krachtens deze richtlijn goedgekeurde nationale bepalingen. Deze sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.
- (35) In punt 34 van het Interinstitutioneel Akkoord „Beter wetgeven”⁽⁸⁾ wordt het volgende bepaald: „De Raad spoort de lidstaten ertoe aan voor zichzelf en in het belang van de Gemeenschap hun eigen tabellen op te stellen, die, voorzover mogelijk, het verband weergeven tussen de richtlijnen en de omzettingsmaatregelen, en deze openbaar te maken.”
- (36) Aangezien de doelstelling van de voorgestelde maatregel, namelijk het garanderen van de werking van de interne markt door te eisen dat producten een adequaat niveau van milieuprestaties bereiken, niet voldoende kan worden verwezenlijkt door alleen optredende lidstaten en derhalve vanwege de omvang en de gevolgen ervan, beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag genoemde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

- Deze richtlijn schept een kader voor de vaststelling van communautaire voorschriften inzake ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten, teneinde het vrije verkeer van die producten in de interne markt te garanderen.
 - De richtlijn voorziet in de vaststelling van voorschriften waaraan energieverbruikende producten die onder uitvoeringsmaatregelen vallen, moeten voldoen om in de handel te kunnen worden gebracht en/of in gebruik te kunnen worden genomen. Zij draagt bij tot duurzame ontwikkeling door de energie-efficiëntie en het niveau van milieubescherming te verhogen en tegelijk de zekerheid van de energievoorziening te vergroten.
 - Deze richtlijn is niet van toepassing op middelen voor het vervoer van personen of goederen.
 - Deze richtlijn en de uitvoeringsmaatregelen uit hoofde van deze richtlijn doen geen afbreuk aan de communautaire wetgeving inzake afvalbeheer en de communautaire wetgeving inzake chemische stoffen, met inbegrip van geïsoleerde broeikasgassen.
- (8) PB C 321 van 31.12.2003, blz. 1.

(1) PB L 236 van 18.9.1996, blz. 36.

(2) PB L 279 van 1.11.2000, blz. 33.

(3) PB L 52 van 23.2.1978, blz. 32. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 82/885/EEG (PB L 378 van 31.12.1982, blz. 19).

(4) PB L 196 van 26.7.1990, blz. 15. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB L 220 van 30.8.1993, blz. 1).

(5) PB L 1 van 4.1.2003, blz. 65.

(6) PB L 344 van 6.12.1986, blz. 24. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

(7) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „energieverbruikend product (evp)”: een product dat, wanneer het in de handel gebracht en/of in gebruik genomen is, van energietoevoer (elektriciteit, fossiele of hernieuwbare brandstoffen) afhankelijk is om te functioneren zoals bedoeld, en een product voor de opwekking, overbrenging en meting van deze energie, met inbegrip van onderdelen die van energietoevoer afhankelijk zijn en bedoeld zijn om in onder deze richtlijn vallende evp's te worden ingebouwd en die ten behoeve van eindgebruikers in de handel worden gebracht en/of in gebruik worden genomen als losse onderdelen waarvan de milieuprestaties onafhankelijk kunnen worden beoordeeld;
2. „componenten en subeenheden”: onderdelen die bedoeld zijn om in evp's te worden ingebouwd en die niet als losse onderdelen ten behoeve van eindgebruikers in de handel worden gebracht en/of in gebruik worden genomen of waarvan de milieuprestaties niet onafhankelijk kunnen worden beoordeeld;
3. „uitvoeringsmaatregelen”: krachtens deze richtlijn goedgekeurde maatregelen tot vaststelling van ecologische ontwerpvoorschriften voor gedefinieerde evp's of voor milieuaspecten daarvan;
4. „in de handel brengen”: een evp voor het eerst op de communautaire markt aanbieden, tegen vergoeding of kosteloos, met het oog op de distributie of het gebruik ervan binnen de Gemeenschap, ongeacht de verkooptechniek;
5. „ingebruikneming”: eerste gebruik door de eindgebruiker van een evp in de Gemeenschap, overeenkomstig het gebruiksdoel;
6. „fabrikant”: natuurlijke of rechtspersoon die onder deze richtlijn vallende evp's vervaardigt en verantwoordelijk is voor de overeenstemming van het evp met deze richtlijn met het oog op het in de handel brengen en/of het in gebruik nemen ervan onder zijn eigen naam of handelsmerk of voor eigen gebruik. Bij het ontbreken van een fabrikant zoals gedefinieerd in de eerste zin, wordt een natuurlijke of rechtspersoon die de onder deze richtlijn vallende evp's in de handel brengt en/of in gebruik neemt, als fabrikant beschouwd;
7. „gevolmachtigde”: elke in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die schriftelijk door de fabrikant is gemachtigd om namens hem alle of een deel van de verplichtingen en formaliteiten in verband met deze richtlijn te vervullen;
8. „materialen”: alle materialen die tijdens de levenscyclus van een evp gebruikt worden;
9. „productontwerp”: de reeks processen waarbij wettelijke, technische, veiligheids-, functionele, markt- of andere voorschriften waaraan een evp moet voldoen, in de technische specificatie van dat evp worden omgezet;

10. „milieuaspect”: een element of functie van een evp dat of die tijdens de levenscyclus ervan met het milieu kan interageren;
11. „milieueffect”: elke verandering in het milieu die geheel of gedeeltelijk het gevolg van evp's is en zich voordoet tijdens hun levenscyclus;
12. „levenscyclus”: de opeenvolgende en onderling met elkaar verbonden stadia van een evp vanaf het gebruik van grondstoffen tot de uiteindelijke verwijdering;
13. „hergebruik”: elke handeling waarbij evp's of componenten ervan die aan het einde van hun eerste gebruiksmogelijkheid zijn gekomen, worden gebruikt voor hetzelfde doel als dat waarvoor ze waren ontworpen, met inbegrip van het voortgezette gebruik van evp's die naar inzamelcentra, distributeurs, recycleercentra of fabrikanten worden teruggebracht, alsmede het hergebruik van evp's na revisie;
14. „recycling”: herverwerking van afvalstoffen in een productieproces voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, met uitsluiting van energieretrieving;
15. „energieterugwinning”: het gebruik van brandbaar afval als middel om energie op te wekken door directe verbranding met of zonder ander afval, maar met terugwinning van de warmte;
16. „terugwinning”: elk van de toepasselijke werkzaamheden vermeld in bijlage II B bij Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 inzake afvalstoffen⁽¹⁾;
17. „afvalstoffen”: elke stof of elk voorwerp van de in bijlage I bij Richtlijn 75/442/EEG vermelde categorieën waarvan de houder zich ontdoet of van plan is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
18. „gevaarlijke afvalstoffen”: alle afvalstoffen waarop artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽²⁾ van toepassing is;
19. „ecologisch profiel”: een beschrijving, overeenkomstig de op het evp toepasselijke uitvoeringsmaatregel, van de over de gehele levenscyclus aan een evp verbonden inputs en outputs (zoals grondstoffen, emissies en afvalstoffen) die uit het oogpunt van hun milieueffect significant zijn en in meetbare fysische grootheden worden uitgedrukt;
20. „milieuprestaties” van een evp: de resultaten van het beheer van de milieuaspecten van het evp door de fabrikant, zoals weergegeven in het technisch documentatiedossier van het evp;
21. „verbetering van de milieuprestaties”: het proces bestaande in het verbeteren van de milieuprestaties van een evp over opeenvolgende generaties, hoewel niet noodzakelijkerwijze met betrekking tot alle milieuaspecten van het product tegelijkertijd;

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB L 168 van 2.7.1994, blz. 28).

22. „ecologisch ontwerp”: de integratie van milieuaspecten in het productontwerp met het doel de milieuprestaties van het evp over zijn gehele levenscyclus te verbeteren;
23. „voorschrift inzake ecologisch ontwerp”: elk voorschrift met betrekking tot een evp of het ontwerp van een evp dat wordt vastgesteld met het doel de milieuprestaties ervan te verbeteren, of elk voorschrift inzake het verstrekken van informatie betreffende de milieuaspecten van een evp;
24. „generiek voorschrift inzake ecologisch ontwerp”: elk voorschrift inzake ecologisch ontwerp dat is gebaseerd op het ecologische profiel als geheel en waarbij geen grenswaarden voor bepaalde milieuaspecten worden vastgesteld;
25. „specifiek voorschrift inzake ecologisch ontwerp”: een gekwantificeerd en meetbaar voorschrift inzake ecologisch ontwerp betreffende een bepaald milieuaspect van een evp, zoals het energieverbruik tijdens het gebruik, berekend voor een gegeven eenheid van geleverde prestatie;
26. „geharmoniseerde norm”: een technische specificatie die op basis van een mandaat van de Commissie door een erkende normalisatie-instelling is goedgekeurd overeenkomstig de in Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾ vastgestelde procedures voor het vaststellen van een Europees voorschrift, waarvan de inachtneming niet verplicht is.

Artikel 3

In de handel brengen en/of in gebruik nemen

1. De lidstaten nemen alle passende maatregelen om ervoor te zorgen dat onder uitvoeringsmaatregelen vallende evp's alleen in de handel kunnen worden gebracht en/of in gebruik kunnen worden genomen indien zij in overeenstemming zijn met die maatregelen en zij van de CE-markering overeenkomstig artikel 4 voorzien zijn.
2. De lidstaten wijzen de instanties aan die verantwoordelijk zijn voor het markttoezicht. Zij zien erop toe dat deze instanties over de nodige bevoegdheden beschikken en deze gebruiken om de passende maatregelen te nemen die uit hoofde van deze richtlijn tot hun taak behoren. De lidstaten bepalen de taken, de bevoegdheden en de organisatorische regelingen van de bevoegde instanties, die het recht hebben:
 - i) op passende schaal de nodige controles te organiseren om vast te stellen of zij aan de voorschriften voldoen, en de fabrikant of zijn gemachtigde vertegenwoordiger te verplichten producten die niet aan de voorschriften voldoen, van de markt te halen overeenkomstig artikel 6,
 - ii) te verlangen dat de betrokken partijen alle noodzakelijke gegevens verstrekken, zoals nader omschreven in de uitvoeringsmaatregelen,
 - iii) monsters van producten te nemen en deze te onderwerpen aan controles op de naleving.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

3. De lidstaten houden de Commissie op de hoogte van de resultaten van het markttoezicht, en indien noodzakelijk geeft de Commissie deze informatie door aan de andere lidstaten.
4. De lidstaten zien erop toe dat consumenten en andere belanghebbende partijen in de gelegenheid worden gesteld bij de bevoegde instanties opmerkingen in te dienen over de naleving van de voorschriften voor een product.

Artikel 4

Markering en verklaring van overeenstemming

1. Voordat een onder uitvoeringsmaatregelen vallend evp in de handel wordt gebracht en/of in gebruik wordt genomen, wordt daarop de CE-markering van overeenstemming aangebracht en wordt een verklaring van overeenstemming afgegeven, waarbij de fabrikant of zijn gemachtigde garandeert en verklaart dat het evp aan alle relevante bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel voldoet.
2. De CE-markering van overeenstemming bestaat uit het opschrift „CE” zoals weergegeven in bijlage III.
3. De verklaring van overeenstemming bevat de in bijlage VI gespecificeerde elementen en verwijst naar de relevante uitvoeringsmaatregel.
4. Het is verboden op evp's markeringen aan te brengen die de gebruikers kunnen misleiden omtrent de betekenis of de vorm van de CE-markering.
5. De lidstaten mogen verlangen dat de overeenkomstig bijlage I, deel 2, te verstrekken informatie in hun officiële taal of talen is gesteld wanneer het evp in handen van de eindgebruiker komt.

De lidstaten staan ook toe dat deze informatie in een of meer andere officiële talen van de Gemeenschap wordt verstrekt.

Bij de toepassing van de eerste alinea houden de lidstaten met name rekening met:

- a) de vraag of de informatie kan worden verstrekt door middel van geharmoniseerde symbolen of erkende codes of door toepassing van andere maatregelen;
- b) het te verwachten type gebruiker van het evp en de aard van de te verstrekken informatie.

Artikel 5

Vrij verkeer

1. De lidstaten mogen het in de handel brengen en/of in gebruik nemen op hun grondgebied van een evp dat aan alle relevante bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel voldoet en overeenkomstig artikel 4 voorzien is van de CE-markering, niet verbieden, beperken of belemmeren op grond van voorschriften inzake ecologisch ontwerp die verband houden met de in bijlage I, deel 1, bedoelde parameters inzake ecologisch ontwerp die door de toepasselijke uitvoeringsmaatregelen worden bestreken.

2. De lidstaten mogen het in de handel brengen en/of in gebruik nemen op hun grondgebied van een evp dat overeenkomstig artikel 4 voorzien is van de CE-markering niet verbieden, beperken of belemmeren op grond van voorschriften inzake ecologisch ontwerp die verband houden met de in bijlage I, deel 1, bedoelde paramaters inzake ecologisch ontwerp ten aanzien waarvan de toepasselijke uitvoeringsmaatregel bepaalt dat geen voorschrift inzake ecologisch ontwerp vereist is.

3. De lidstaten mogen niet verhinderen dat evp's die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel, worden getoond, bijvoorbeeld op handelsbeurzen en tentoonstellingen en tijdens demonstraties, mits zichtbaar is aangegeven dat zij niet in overeenstemming zijn en dat zij niet in de handel worden gebracht/ in gebruik worden genomen zolang zij niet in overeenstemming zijn.

Artikel 6

Vrijwaringsclausule

1. Wanneer een lidstaat constateert dat een evp dat voorzien is van de in artikel 4 bedoelde CE-markering en overeenkomstig het bedoelde gebruik wordt gebruikt, niet aan alle relevante bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel voldoet, wordt de fabrikant of zijn gemachtigde verplicht om het evp in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel en/of met de CE-markering en om onder de door de lidstaat opgelegde voorwaarden een eind te maken aan de inbreuk.

Wanneer de niet-naleving voortduurt, beperkt of verbiedt de lidstaat het in de handel brengen en/of in gebruik nemen van het evp in kwestie of zorgt hij ervoor dat het product uit de handel wordt genomen.

2. In elk op grond van deze richtlijn genomen besluit van een lidstaat waardoor het in de handel brengen en/of in gebruik nemen van een evp wordt beperkt, worden de redenen opgegeven waarop het is gebaseerd.

Een dergelijk besluit wordt onverwijld ter kennis gebracht van de betrokkene, die tegelijkertijd op de hoogte wordt gebracht van de rechtsmiddelen die hem overeenkomstig de in de desbetreffende lidstaat geldende wetgeving ter beschikking staan, en van de termijnen waaraan dergelijke rechtsmiddelen gebonden zijn.

3. De lidstaat stelt de Commissie en de andere lidstaten onmiddellijk in kennis van elk uit hoofde van lid 1 genomen besluit, waarbij de redenen voor het nemen van dat besluit worden opgegeven en met name wordt vermeld of de niet-naleving toe te schrijven is aan:

- a) niet-inachtneming van de eisen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel;
- b) incorrecte toepassing van de geharmoniseerde normen als bedoeld in artikel 9, lid 2;
- c) tekortkomingen in de geharmoniseerde normen als bedoeld in artikel 9, lid 2.

4. De Commissie treedt onverwijld in overleg met de betrokken partijen en kan het technisch advies inwinnen van onafhankelijke externe deskundigen.

Na dat overleg stelt de Commissie de lidstaat die het besluit heeft genomen en de andere lidstaten onmiddellijk in kennis van haar zienswijze.

Wanneer de Commissie van oordeel is dat het besluit niet gerechtvaardigd is, stelt zij de lidstaten daarvan onmiddellijk in kennis.

5. Indien het in de eerste alinea van lid 1 bedoelde besluit genomen is naar aanleiding van een tekortkoming in de geharmoniseerde normen, leidt de Commissie onmiddellijk de in artikel 9, leden 2, 3 en 4, beschreven procedure in. De Commissie brengt tegelijkertijd het in artikel 15, lid 1, bedoelde comité op de hoogte.

6. De lidstaten en de Commissie nemen de nodige maatregelen om, wanneer dit gerechtvaardigd is, de geheimhouding van de tijdens die procedure verstrekte informatie te garanderen.

7. De door de lidstaten overeenkomstig dit artikel genomen besluiten worden op transparante wijze openbaar gemaakt.

8. Het standpunt van de Commissie ten aanzien van die besluiten wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.

Artikel 7

Overeenstemmingsbeoordeling

1. Alvorens een onder uitvoeringsmaatregelen vallend evp in de handel te brengen en/of in gebruik te nemen, zorgt de fabrikant of zijn gemachtigde ervoor dat het evp aan een overeenstemmingsbeoordeling wordt onderworpen, waarbij het aan alle relevante vereisten van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel wordt getoetst.

2. De overeenstemmingsbeoordelingsprocedures worden in de uitvoeringsmaatregelen gespecificeerd en laten de fabrikanten de keuze tussen de in bijlage IV beschreven interne ontwerpcontrole en het in bijlage V beschreven beheersysteem. Wanneer dit naar behoren gerechtvaardigd en evenredig met het risico is, wordt de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure gekozen uit de toepasselijke modules zoals beschreven in Besluit 93/465/EEG.

Indien een onder uitvoeringsmaatregelen vallend evp wordt ontworpen door een organisatie die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) ⁽¹⁾ is geregistreerd en de ontwerpfunctie in het toepassingsgebied van die registratie is opgenomen, wordt aangenomen dat het beheersysteem van die organisatie aan de eisen van bijlage V van deze richtlijn voldoet.

Indien een onder uitvoeringsmaatregelen vallend evp wordt ontworpen door een organisatie die een beheersysteem heeft dat de productontwerpfunctie omvat en dat wordt toegepast overeenkomstig geharmoniseerde normen waarvan het referentienummer in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is bekendgemaakt, wordt aangenomen dat dit beheersysteem aan de overeenkomstige eisen van bijlage V voldoet.

⁽¹⁾ PB L 114 van 24.4.2001, blz.1.

3. Na het in de handel brengen en/of in gebruik nemen van een onder uitvoeringsmaatregelen vallend evp, houdt de fabrikant of zijn gemachtigde relevante documenten betreffende de uitgevoerde overeenstemmingsbeoordeling en de afgegeven verklaringen van overeenstemming gedurende een periode van tien jaar na de vervaardiging van het laatste evp beschikbaar voor inspectie door de lidstaten.

De relevante documenten worden binnen tien dagen na ontvangst van een verzoek van de bevoegde autoriteit van een lidstaat beschikbaar gesteld.

4. De documenten betreffende de in artikel 4 bedoelde overeenstemmingsbeoordeling en verklaring van overeenstemming worden opgesteld in een van de officiële talen van de Gemeenschap.

Artikel 8

Vermoeden van overeenstemming

1. De lidstaten beschouwen evp's die van de in artikel 4 bedoelde CE-markering zijn voorzien als overeenkomstig de relevante bepalingen van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel.

2. De lidstaten beschouwen evp's waarvoor geharmoniseerde normen zijn toegepast waarvan het referentienummer in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is bekendgemaakt, als overeenkomstig alle relevante voorschriften van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel waarop die normen betrekking hebben.

3. Van evp's waaraan overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1980/2000 de communautaire milieukeur is toegekend, wordt aangenomen dat ze voldoen aan de voorschriften inzake ecologisch ontwerp van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel in zoverre de milieukeur aan die voorschriften voldoet.

4. Het vermoeden van overeenstemming in de zin van deze richtlijn houdt in dat de Commissie, handelend volgens de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure, kan besluiten dat andere milieukeuren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1980/2000 voldoen aan voorwaarden die ten opzichte van de communautaire milieukeur gelijkwaardig zijn. Van evp's waaraan zulk een milieukeur is toegekend, wordt aangenomen dat zij voldoen aan de voorschriften inzake ecologisch ontwerp van de toepasselijke uitvoeringsmaatregel in zoverre de milieukeur aan die voorschriften voldoet.

Artikel 9

Geharmoniseerde normen

1. De lidstaten zorgen er voorzover mogelijk voor dat passende maatregelen worden genomen om de belanghebbenden op nationaal niveau te kunnen raadplegen over het proces van het opstellen van en het toezicht op de geharmoniseerde normen.

2. Wanneer een lidstaat of de Commissie van oordeel is dat de geharmoniseerde normen waarvan wordt aangenomen dat

bij toepassing ervan wordt voldaan aan de specifieke bepalingen van een toepasselijke uitvoeringsmaatregel, toch niet volledig aan die bepalingen voldoen, brengt de betrokken lidstaat of de Commissie, met opgave van de redenen, dit ter kennis van het bij artikel 5 van Richtlijn 98/34/EG opgericht permanent comité, dat met spoed een advies uitbrengt.

3. In het licht van dat advies van het comité besluit de Commissie de nummers van de geharmoniseerde normen in kwestie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekend te maken, niet bekend te maken, onder voorbehoud bekend te maken, te handhaven of in te trekken.

4. De Commissie stelt de desbetreffende Europese normalisatie-instelling hiervan in kennis en verleent zo nodig een nieuw mandaat ter herziening van de geharmoniseerde norm in kwestie.

Artikel 10

Voorschriften inzake componenten en subeenheden

Op grond van uitvoeringsmaatregelen kunnen fabrikanten of hun gemachtigden die componenten en subeenheden op de markt brengen en/of in gebruik nemen, worden verplicht aan de fabrikant van evp's die onder uitvoeringsmaatregelen vallen relevante informatie te verstrekken over de materiaalsamenstelling en het verbruik van energie, materialen en/of hulpbronnen van de door hen geproduceerde componenten of subeenheden.

Artikel 11

Administratieve samenwerking en uitwisseling van informatie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat passende maatregelen worden genomen om de voor de uitvoering van deze richtlijn bevoegde autoriteiten aan te moedigen met elkaar samen te werken en aan elkaar en aan de Commissie informatie te verstrekken teneinde de werking van deze richtlijn te ondersteunen, met name wat de uitvoering van artikel 6 betreft.

De administratieve samenwerking en uitwisseling van informatie geschiedt met maximale gebruikmaking van elektronische communicatiemiddelen en kunnen door relevante communautaire programma's worden ondersteund.

De lidstaten delen de Commissie mee welke autoriteiten bevoegd zijn voor de toepassing van deze richtlijn.

2. Over de precieze aard en de structuur van de informatie-uitwisseling tussen de Commissie en de lidstaten wordt overeenkomstig de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure een besluit genomen.

3. De Commissie neemt passende maatregelen om de in dit artikel bedoelde samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en te ondersteunen.

Artikel 12

Uitvoeringsmaatregelen

1. De Commissie stelt volgens de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsmaatregelen vast.

2. Een evp waarop een uitvoeringsmaatregel van toepassing moet zijn, voldoet aan de volgende criteria:

a) het evp vertegenwoordigt volgens de laatst beschikbare cijfers in de Gemeenschap een omzet- en handelsvolume van meer dan 200 000 eenheden;

b) het evp heeft, gelet op de hoeveelheden die in de handel zijn gebracht of in gebruik zijn genomen, in de Gemeenschap een significant milieueffect, zoals bepaald in bij Besluit nr. 1600/2002/EG vastgestelde prioriteiten van de Gemeenschap;

c) het evp biedt een significant potentieel voor verbetering met betrekking tot het milieueffect zonder dat dit buitensporige kosten met zich meebrengt. Aan dit criterium wordt voldaan op de volgende voorwaarden:

— er is geen andere communautaire wetgeving van toepassing;

— het probleem wordt niet door marktwerking opgelost;

— tussen de op de markt beschikbare evp's met een gelijkwaardige functionaliteit bestaan grote verschillen in milieuprestaties.

3. Wanneer de Commissie overweegt een ontwerp voor een uitvoeringsmaatregel op te stellen, houdt zij rekening met de standpunten van het comité bedoeld in artikel 15, alsook met

a) communautaire milieuprioriteiten zoals die welke vermeld staan in Besluit nr. 1600/2002/EG of in het Europees Programma inzake klimaatverandering van de Commissie (EKP);

b) relevante zelfregulerende maatregelen, zoals vrijwillige overeenkomsten, of andere maatregelen van de industrie op dit gebied.

4. Wanneer de Commissie een ontwerp voor een uitvoeringsmaatregel opstelt:

a) houdt zij rekening met de levenscyclus van het product;

b) voert zij een analyse uit waarin de gevolgen voor milieu, consumenten en fabrikanten, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, beoordeeld worden vanuit het oogpunt van concurrentievermogen, innovatie, markttoegang en kosten en baten;

c) houdt zij rekening met de bestaande nationale miliewetgeving die de lidstaten als relevant beschouwen;

d) pleegt zij naar behoren overleg met de belanghebbenden;

e) stelt zij, op basis van de onder b) genoemde beoordeling, een toelichting op bij het ontwerp voor een uitvoeringsmaatregel;

f) bepaalt zij de uitvoeringsdatum c.q. data en een eventuele gefaseerde of overgangsmaatregel of -periode, met inachtneming van met name eventuele consequenties voor kleine en middelgrote ondernemingen of voor specifieke productgroepen die in hoofdzaak door kleine en middelgrote ondernemingen worden vervaardigd.

5. De uitvoeringsmaatregelen voldoen aan de volgende criteria:

a) er is, vanuit het oogpunt van de gebruiker, geen significant nadelig effect voor de werking van het product;

b) er zijn geen schadelijke gevolgen voor de gezondheid, de veiligheid en het milieu;

c) er is geen significant nadelig effect voor de consument, met name niet wat de betaalbaarheid en de levenscycluskosten van het product betreft;

d) er is geen significant nadelig effect voor het concurrentievermogen van fabrikanten, ook niet op markten buiten de Gemeenschap;

e) in principe heeft het vaststellen van een ecologisch ontwerpvoorschrift niet tot gevolg dat een fabrikantgebonden technologie aan producenten wordt opgelegd;

f) aan de fabrikant wordt geen overdreven zware administratieve last opgelegd.

6. In de uitvoeringsmaatregelen worden eisen inzake ecologisch ontwerp overeenkomstig bijlage I en/of bijlage II vastgesteld.

Specifieke eisen inzake ecologisch ontwerp worden ingevoerd voor geselecteerde milieuaspecten die een significant milieueffect hebben.

In de uitvoeringsmaatregel kan ook worden bepaald dat met betrekking tot de gespecificeerde parameters inzake ecologisch ontwerp bedoeld in bijlage I, deel 1, geen voorschrift inzake ecologisch ontwerp vereist is.

7. De voorschriften moeten zodanig worden geformuleerd dat gegarandeerd wordt dat de instanties voor markttoezicht kunnen nagaan of de evp voldoet aan de eisen van de uitvoeringsmaatregel. De uitvoeringsmaatregel moet specificeren of de controle direct op het evp dan wel op basis van de technische documentatie kan plaatsvinden.

8. De uitvoeringsmaatregelen omvatten de in bijlage VII vermelde elementen.

9. De verschillende studies en analyses waarvan de Commissie bij de opstelling van uitvoeringsmaatregelen gebruikmaakt, worden ter beschikking gesteld van het publiek.

10. In voorkomend geval gaan uitvoeringsmaatregelen tot vaststelling van de generieke eisen inzake ecologisch ontwerp vergezeld van richtsnoeren betreffende het afwegen van de verschillende milieuaspecten, die de Commissie moet aannemen overeenkomstig artikel 15, lid 2.

Artikel 13

Werkprogramma

1. De Commissie stelt, uiterlijk ... (*), aan de hand van de criteria van artikel 12 en na raadpleging van het in artikel 14 genoemde overlegforum, een werkplan op, dat voor het publiek beschikbaar wordt gesteld.

Het werkplan bevat een indicatieve lijst van productgroepen die de volgende drie jaar voor de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen als prioritair zullen worden beschouwd.

Het werkplan wordt door de Commissie op gezette tijden gewijzigd na raadpleging van het genoemde Overlegforum.

2. Tijdens de overgangperiode waarin het in lid 1 bedoelde eerste werkplan opgesteld wordt, kan de Commissie evenwel overeenkomstig de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure en de criteria in artikel 12 en na raadpleging van het in artikel 14 genoemde overlegforum, uitvoeringsmaatregelen vaststellen voor de producten die in het EKP beschouwd worden als producten die een grote bijdrage kunnen leveren tot de kosten-effectieve beperking van broeikasgasemissies.

Artikel 14

Overlegforum

De Commissie draagt er zorg voor dat zij bij de uitvoering van haar activiteiten ten aanzien van iedere uitvoeringsmaatregel oog heeft voor een evenwichtige deelname van vertegenwoordigers van de lidstaten en alle belanghebbende partijen van dat product/die productgroep zoals het bedrijfsleven, met inbegrip van KMO's, de ambachtelijke industrie, handelaars, kleinhandelaars, importeurs, milieuorganisaties en consumentenorganisaties. Deze partijen komen bijeen in een overlegforum. De Commissie stelt het reglement van orde van het forum vast.

Artikel 15

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

(*) Twee jaar na de aanneming van deze richtlijn.

Artikel 16

Sancties

De lidstaten stellen de sancties vast die gelden voor inbreuken op de nationale bepalingen die overeenkomstig deze richtlijn worden goedgekeurd. Die sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 17

Wijziging

1. Richtlijn 92/42/EEG wordt als volgt gewijzigd:
 - 1) Artikel 6 wordt geschrapt.
 - 2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 10 bis

Deze richtlijn is een uitvoeringsmaatregel als bedoeld in artikel 12 van Richtlijn 2005/.../EG van ... houdende, met betrekking tot het energierendement tijdens het gebruik, overeenkomstig die richtlijn (*) (*), en kan overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Richtlijn 2005/.../EG worden gewijzigd of ingetrokken (*).

(*) PB L ...”.

- 3) Bijlage I, punt 2, wordt geschrapt.
- 4) Bijlage II wordt geschrapt.
2. Richtlijn 96/57/EG wordt als volgt gewijzigd:

Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 9 bis

Deze richtlijn is een uitvoeringsmaatregel als bedoeld in artikel 12 van Richtlijn 2005/.../EG van ... houdende, met betrekking tot het energierendement tijdens het gebruik, overeenkomstig die richtlijn (*) (*), en kan overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Richtlijn 2005/.../EG worden gewijzigd of ingetrokken (*).

(*) PB L ...”.

(*) Deze richtlijn.

3. Richtlijn 2000/55/EG wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 20

Het volgende artikel wordt ingevoegd:

Vertrouwelijkheid

De in artikel 10 en in bijlage I, deel 2, genoemde voorschriften betreffende informatieverstrekking door de fabrikant en/of zijn gemachtigde zijn evenredig en houden rekening met de rechtmatige geheimhouding van commercieel gevoelige gegevens.

„Artikel 9 bis

Artikel 21

Toepassing

Deze richtlijn is een uitvoeringsmaatregel als bedoeld in artikel 12 van Richtlijn 2005/.../EG van ... houdende, met betrekking tot het energierendement tijdens het gebruik, overeenkomstig die richtlijn (*) (*), en kan overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Richtlijn 2005/.../EG worden gewijzigd of ingetrokken (*).

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ... (***) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

(*) PB L ...”.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 18

Intrekkingsbepalingen

De Richtlijnen 78/170/EG en 86/594/EEG worden ingetrokken. De lidstaten mogen de bestaande nationale maatregelen die zijn aangenomen uit hoofde van Richtlijn 86/594/EEG blijven toepassen totdat uit hoofde van de onderhavige richtlijn nieuwe uitvoeringsmaatregelen voor de betrokken producten zijn aangenomen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 19

Toetsing

Uiterlijk ... (**) evalueert de Commissie, na raadpleging van het in artikel 14 genoemde overlegforum, de doeltreffendheid van deze richtlijn, met inbegrip van uitvoeringsmaatregelen en de drempel daarvoor, markttoezichtmechanismen en elke toepasselijke vorm van zelfregulering die werd gestimuleerd; zij legt zo nodig aan het Europees Parlement en de Raad voorstellen tot wijziging voor.

Artikel 23

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, ...

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter

...

...

(*) Deze richtlijn.

(**) Vijf jaar na de aanneming van deze richtlijn.

(***) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.